

ที่ ตร ๐๐๐๙/ว ๑๘๓๕

ถึง สำนักงานเกษตรอำเภอทุกอำเภอ

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด ได้จัดทำข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๘ จำนวน ๕ เรื่อง คือ ไรแดงแอฟริกัน เพลี้ยไฟ หนอนหัวด้ามะพร้าว โรคกิ่งแห้ง และหนอนใยกิ่งดอกทุเรียน เพื่อให้สำนักงานเกษตรอำเภอนำไปใช้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เตือนภัยการระบาดของ ศัตรูพืชให้เกษตรกรทราบและเฝ้าระวังการระบาดในพื้นที่ต่อไป

กลุ่มอารักขาพืช

โทร.๐ ๓๙๕๑ ๑๐๐๘

โทรสาร. ๐ ๓๙๕๒ ๓๓๘๕

E-mail : trat@doae.go.th

สภาพร โทร.๐๘๘๒๒๕๑๖๓๖

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

ประจำเดือน
ธันวาคม
2568

ไรแดงแอฟริกัน

ลักษณะการทำลาย

ไรแดงทุเรียนดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่บริเวณผิวใบทุเรียน ทำให้เกิดเป็นจุดปะ สีขาวกระจายอยู่ทั่วบนใบ ต่อมาจุดปะสีขาวจะแผ่ขยายออกไปเป็นบริเวณกว้าง จนใบมีอาการขาวซีดและมีคราบสีขาวเกาะติดเป็นผลขาวๆ คล้ายฝุ่นจับ ถ้าหากมีไรแดงทำลายเป็นปริมาณมากและต่อเนื่องจะทำให้ใบร่วงและมีผลกระทบต่อการออกดอกและติดผลของทุเรียน ต้นทุเรียนจะเกิดความเสียหายจากไรแดงเมื่อใบแก่ถูกทำลายมากกว่าร้อยละ 25 ของใบที่สำคัญ

การแพร่ระบาด

พบระบาดในแหล่งปลูกทุเรียนจังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด ปราจีนบุรี ชุมพร สุราษฎร์ธานี แพร่ และอุตรดิตถ์ ระบาดในระยะที่ฝนเริ่มถึงช่วงอากาศแห้งแล้งและมีลมพัดแรง จะพบไรแดงสูงที่สุดในช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม จากนั้นไรแดงจะค่อยๆ ลดลง ปริมาณอาจสูงขึ้นอีกในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ซึ่งแล้งจัด และพบระบาดน้อยมากในช่วงฤดูฝน

วิธีการป้องกันกำจัด

- กำจัดวัชพืชในสวนทุเรียน ซึ่งอาจจะเป็นแหล่งหลบซ่อนของไรแดงแอฟริกัน
- หลีกเลี่ยงการปลูกพืชอาศัยของไรแดงแอฟริกันในสวนทุเรียนหรือบริเวณใกล้เคียง ถ้าเกษตรกรมีรายได้จากพืชเหล่านั้น เช่น ส้ม มะละกอ มะนาว หรือพืชตระกูลถั่ว ก็ควรป้องกันกำจัดไรแดงชนิดนั้นบนพืชอาศัยนั้นด้วย
- อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติไว้ควบคุมไรแดงตามธรรมชาติ
- หมั่นสำรวจสถานการณ์ไรแดงและศัตรูธรรมชาติ โดยสำรวจ 10% ของต้นทั้งหมด 7 วัน/ครั้ง ในช่วงเดือนพฤศจิกายน - มกราคม ตรวจนับ 4 จุด/ต้น 5 ใบ/จุด ทั้งไรแดงและศัตรูธรรมชาติ หากพบไรแดงที่ยังมีชีวิต 5 ตัว/ใบ และใบแก่ถูกทำลายมากกว่าร้อยละ 25 ต่อต้น ถือว่าใบถูกทำลาย ให้ดำเนินการควบคุม
- ใช้ระบบน้ำหว่านหรือเครื่องฉีดพ่นน้ำ 1 - 2 ชั่วโมงต่อวัน ให้ใบทุเรียนเปียกโชกทั่วทรงพุ่มเพื่อลดปริมาณไรแดงในช่วงฤดูแล้งให้อยู่ในระดับต่ำ (วิธีนี้จะช่วยเพิ่มความชื้นให้กับศัตรูธรรมชาติให้ สามารถดำรงชีวิตอยู่และเพิ่มปริมาณสูงขึ้นในช่วงแล้ง ซึ่งจะควบคุมประชากรของไรแดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ)
- สารเคมีที่มีประสิทธิภาพในการใช้ควบคุมปริมาณไรแดงแอฟริกันในสวนทุเรียน ได้แก่ ไพรพาร์โกด์ 30% WP อัตรา 30 กรัม/น้ำ 20 ลิตร หรืออามีtrak 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร/น้ำ 20 ลิตร หรือเฮกซีไทอะซอกซ์ 2% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร/น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นทั้งต้นโดยเฉพาะบริเวณยอดเมื่อพบไรแดงระบาด พ่นซ้ำตามความจำเป็น และงดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว 14 วัน ไม่ควรใช้สารเคมีชนิดเดียวกันติดต่อกันเป็นเวลานาน ควรมีการสลับชนิดเพื่อป้องกันไรแดงเกิดความต้านทาน

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

ประจำเดือน
ธันวาคม
2568

เพลี้ยไฟ

ลักษณะการทำลาย

เพลี้ยไฟเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญ ของผักและไม้ผลหลายชนิด ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ใต้ออก และดอก ทำให้ใบหรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนงอขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอกจะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผลจะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรง พืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด

การแพร่ระบาด

พบระบาดมากในช่วงอากาศแห้งแล้ง ฝนทิ้งช่วงเป็นเวลานาน

วิธีการป้องกันกำจัด

- ◆ ควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าให้พืชขาดน้ำเพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว
- ◆ การใช้สารฆ่าแมลง - แหล่งปลูกใหม่ พ่นด้วย
 - คาร์บาริล 85% WP อัตรา 20-30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ไพรโทอโฟส 50% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20-40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นซ้ำตามการระบาด

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

ประจำเดือน
ธันวาคม
2568

หนอนหัวดำมะพร้าว

ลักษณะการทำลาย

ตัวหนอนเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยแทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบ จากนั้นจะดักใยนำมูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและแทะกินผิวใบ โดยทั่วไปหนอนหัวดำมะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายทางใบจน ใบ และผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวจะดักใยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ

การแพร่ระบาด

หนอนหัวดำมะพร้าวสามารถแพร่กระจายตัวโดยติดไปกับต้นกล้ามะพร้าว หรือปาล์มประดับ ผลมะพร้าว หรือส่วนใบมะพร้าวซึ่งถูกนำจากแหล่งที่มีการระบาดเข้าไปในพื้นที่ใหม่

พืชอาหาร

มะพร้าว ตาลโตเนด อินทผลัม หมาก ปาล์มน้ำมัน ปาล์มประดับต่าง ๆ เช่น ตาลฟ้า ปาล์มหางกระรอก หมากเงี้ยว หมากแดง จิ้ง นอกจากนี้ยังพบลงทำลายต้นกล้วยที่ปลูกใต้ต้นมะพร้าว

วิธีการป้องกันกำจัด

- ตัดใบที่มีหนอนหัวดำลงทำลาย นำลงมาเผาหรือฝังทำลาย
- การพ่นด้วยชีวภัณฑ์ บีที ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ใช้ในการควบคุมหนอนผีเสื้อศัตรูพืช อัตรา 80-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นต้นละ 3-5 ลิตรให้ทั่วทรงพุ่ม ขึ้นกับขนาดทรงพุ่ม และเครื่องพ่น ให้พ่น 3 ครั้งติดต่อกัน ห่างกันครั้งละ 7-10 วัน
- การใช้แตนเบียนควบคุมหนอนหัวดำมะพร้าว แตนเบียนโกนิโอซิส บีแพนติดีส แนะนำให้ปล่อย ตัวเต็มวัย อัตรา 50 - 100 ตัวต่อไร่ ปล่อย 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 1 เดือน หากสามารถปล่อยแตนเบียนโกนิโอซิสได้มากจะทำให้เห็นผลในการควบคุมเร็วขึ้น
- การควบคุมด้วยสารเคมีโดยวิธีฉีดเข้าลำต้น เป็นวิธีที่ใช้ในกรณีที่พบหนอนหัวดำระบาดรุนแรง ห้ามใช้กับมะพร้าวที่มีลำต้นสูงน้อยกว่า 12 เมตร และไม่ให้นำใช้ใบมะพร้าวน้ำหอมและมะพร้าวกะทิ

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

โรคกิ่งแห้ง

ลักษณะอาการ

เชื้อราฟิวซาเรียม เมื่อเข้าทำลายบริเวณกิ่ง จะทำให้กิ่งลำเลียงน้ำและอาหาร ถูกทำลาย น้ำจากรากที่ถูกลำเลียงขึ้นไปเลี้ยงกิ่งและใบไม่ได้ ทำให้กิ่งแห้ง กรอบมีสปอร์ขาวๆ เป็นวง ติดอยู่ตรงกิ่งและใต้ท้องกิ่ง มีลักษณะเปลือกนอกแห้งและร่อน หากลูกกลมจะทำให้เกิดแผลที่ใต้ท้องกิ่งลามติดลำต้น ใบเหลือง และแห้ง ร่วง และต้นตายในที่สุด

การแพร่ระบาด

เพลี้ยหอยเกล็ด มอดเจาะลำต้น

วิธีการป้องกันกำจัด

- หมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตกชุก หากพบอาการยอดแห้งกรอบดูจากสีใบสี ขาวหรือสีน้ำตาล ไม่หลุดจากกิ่งให้ตัดกิ่งหรือยอดนั้นมาเผาแบบปิด คือ ไม่ให้มีควัน ป้องกันการฟุ้งกระจายของโรค
- ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อกำจัดและควบคุมเชื้อราสาเหตุ โดยใช้อัตรา เชื้อสด 1 กิโลกรัมผสมรำละเอียด 4 กิโลกรัม และปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยอินทรีย์ 100 กิโลกรัมจากนั้น หว่านให้ทั่วอัตรา 50-100 กรัมต่อตารางเมตร หรือ ใช้เชื้อสด 1 กิโลกรัมผสมน้ำ 200 ลิตร พ่นทุก 3 เดือน
- กรณีโรคเข้าทำลายรุนแรง ให้เลือกใช้สารเคมีได้ ดังนี้
 - กลุ่ม 33 สารฟอสเฟอริล อะลูมิเนียม (fosetyl aluminium) 80 เปอร์เซ็นต์ WP อัตรา 80-100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร โดยฉีดหรือพ่นผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก ทาแผลด้วย หรือ
 - กลุ่ม 1A สารเมทาแลกซิล (metalaxyl) 25 เปอร์เซ็นต์ WP อัตรา 50-60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ สารเมทาแลกซิล (metalaxyl) 25 เปอร์เซ็นต์ WP + แมนโคเซบ (mancozeb) 65 เปอร์เซ็นต์ WP อัตรา 100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือสลับ
 - กลุ่ม 11 สารอะซอกซีสโตรบิน โทโอฟาเมก-เมทิล ใช้ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

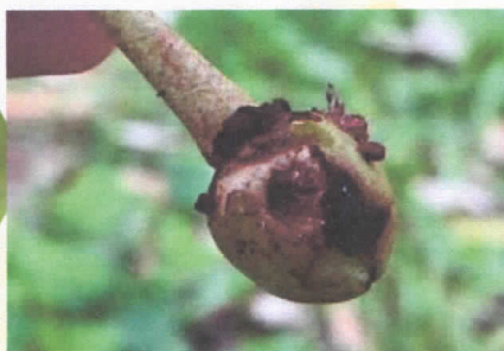
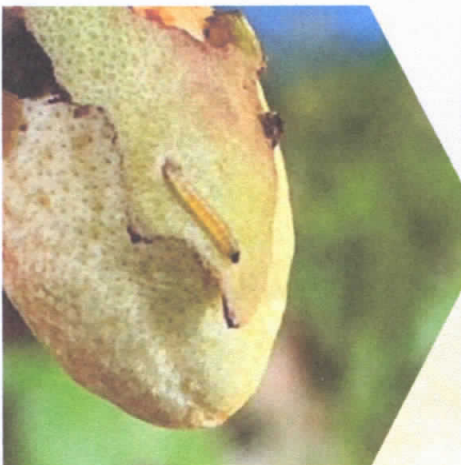
ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

ประจำเดือน
ธันวาคม
2568

หนอนใยกินดอกทุเรียน

ลักษณะอาการ

หนอนใยกินดอกทุเรียน เป็นแมลงสำคัญที่อีกชนิดที่เข้าทำลายช่วงที่ดอกทุเรียนยังไม่บาน หนอนมีลักษณะหัวสีน้ำตาลอ่อน ลำตัวยาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร สีเขียวปนเหลือง จะสร้างใยยึดดอกติดกัน กัดกินภายในดอก และเจาะก้านดอกเป็นรู ดอกที่ถูกทำลายจะมองเห็นได้ง่าย โดยจะเห็นมูลของหนอนออกมาอยู่ข้างนอกดอก ระยะต่อมาดอกนั้นจะแห้งและร่วงหลุดไป

วิธีการป้องกันกำจัด

- ตรวจสอบสม่ำเสมอ: เมื่อพบรอยทำลายให้ใช้ไม้หรือลวดเขี่ยหนอนออกมาทำลาย
- กำจัดซาก: เก็บผลที่ร่วงและนำไปเผาหรือฝัง
- ตัดแต่งผล: คั่นผลที่ติดกันด้วยกิ่งไม้หรือกาบมะพร้าว เพื่อไม่ให้แม่ผีเสื้อวางไข่
- ห่อผล: ห่อด้วยถุงมุ้งไนลอนหรือถุงพลาสติกสีขาวขุ่นเจาะรูระบายน้ำ ตั้งแต่ผลอายุ 6 สัปดาห์
- ใช้สารเคมี: เมื่อจำเป็นให้ใช้สารกำจัดแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน หรือ คลอร์ไพริฟอส พ่นเฉพาะส่วนที่พบการทำลาย